

การเสวนา

ไขข้อข้องใจกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ขอทราบ
ที่อยู่

ทะเบียนการค้าเลขที่
เลขที่ประจำตัวผู้เสียภาษี

61w

บริษัท		การรวมธรรมประกันภัยรถยนต์					
กรมธรรม์ประกันภัยเลขที่		อาพาเขตคุ้มครอง		ประเทศไทย			
ผู้เอาประกันภัย ชื่อ		อาชีพ					
ที่อยู่							
ผู้ขับขี่ 1		วันเดือนปีเกิด		อาชีพ			
ผู้ขับขี่ 2		วันเดือนปีเกิด		อาชีพ			
ผู้รับประกัน โฆษน์							
ระยะเวลาประกันภัย : เริ่มต้นวันที่		สิ้นสุดวันที่		เวลา 16.30 น.			
รายการรถยนต์ที่เอาประกันภัย							
ลำดับ	รหัส	ชื่อรถยนต์/รุ่น	เลขทะเบียน	เลขตัวถัง	ปี รุ่น	แบบตัวถัง	จำนวนที่นั่ง / ขนาด / น้ำหนัก
จำนวนเงินเอาประกันภัย : กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้การคุ้มครองเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยระบุไว้เท่านั้น							
ความรับผิดชอบบุคคลภายนอก		รถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้		ความคุ้มครองกรมธรรม์นอกขอบข่าย			
1) ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย เฉพาะส่วนเกินวงเงินสูงสุดตาม พ.ร.บ.บาท/คนบาท/ครั้ง		1) ความเสียหายต่อรถยนต์บาท/ครั้ง 1.1 ความเสียหายส่วนแรกบาท/ครั้ง 2) รถยนต์สูญหาย/ไฟไหม้บาท		1) อุบัติเหตุส่วนบุคคล 1.1 เสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สูญเสียอวัยวะ ก) ผู้ขับขี่ 1 คนบาท ข) ผู้โดยสารคนบาท/คน 1.2 สูญเสียอวัยวะชั่วคราว ก) ผู้ขับขี่ 1 คนบาท/สัปดาห์ ข) ผู้โดยสารคนบาท/คน/สัปดาห์ 2) ค่ารักษาพยาบาลบาท/คน 3) การประกันตัวผู้ขับขี่บาท/ครั้ง			
2) ความเสียหายต่อทรัพย์สินบาท/ครั้ง 2.1 ความเสียหายส่วนแรกบาท/ครั้ง				บาท/คน			
ไม่รวม พ.ร.บ.							
เบี้ยประกันภัยตามความคุ้มครองหลัก		บาท		เบี้ยประกันภัยตามกรมธรรม์นอกขอบข่าย			
(เบี้ยประกันภัยนี้ได้หักส่วนลดกรณีระบุชื่อผู้ขับขี่).....บาทแล้ว)							
ส่วนลด	ความเสียหายส่วนแรก	ส่วนลดกลุ่ม	บาท	ประวัติดี	บาท	อื่นๆ	บาท รวมส่วนลด
ส่วนเพิ่ม				ประวัติเพิ่ม	บาท		
เบี้ยประกันภัยสุทธิ		ขาดร่นตามปี		ตามมูลค่าเพิ่ม		รวม	
รายการนอกขอบข่ายที่แนบมา							
การใช้รถยนต์ :							
☐ ตัวแทนประกันภัยรายนี้ ☐ นายหน้าประกันภัยรายนี้ใบอนุญาตเลขที่							
วันที่สัญญาประกันภัย วันที่กรมธรรม์ประกันภัย							

เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัทโดยบุคคลผู้มีอำนาจ ได้ลงลายมือชื่อและประทับตราของบริษัไว้ไว้เงินสำคัญ ณ สำนักงานของบริษัท

กรรมการ

กรรมการ

ผู้รับมอบอำนาจ

คำพิพากษากฎีกาที่ 2573/2524

โจทก์นำรถบรรทุกประกันภัยไว้กับบริษัทจำเลย มีข้อสัญญาว่า หากรถที่เอาประกันภัยสูญหาย จำเลยยอมใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่มีเงื่อนไขยกเว้นห้ามใช้รถดังกล่าวรับจ้างหรือให้เช่า ถ้าผิดเงื่อนไข จำเลยไม่ต้องรับผิดชอบระหว่างระยะเวลาประกันภัยมีผู้มาติดต่อกับ ส. หุ่นส่วนคนหนึ่งของโจทก์ว่าจ้างให้นำรถดังกล่าวไปบรรทุกของ ส. ตกลงรับจ้างคิดค่าจ้าง 1,400 บาท รับมัดจำไว้ 200 บาท แล้วส่งให้ค. คนขับรถของโจทก์ไปบรรทุกของตามที่ตกลงในวันนัดบรรทุกของ ขณะที่ ค. จอดรถบรรทุกของตาม ที่ตกลงว่าจ้างอยู่ มีชายคนหนึ่ง มาบอกให้ ค. ไปรับ ค่าจ้างอีก 1,200 บาท ณ สถานที่อีกแห่งหนึ่ง เมื่อ ค. กลับมายังที่ซึ่งจอดรอไว้ปรากฏว่ารถหายไ้ไป ดังนี้ ถือได้ว่า สัญญาจ้างได้เกิดขึ้นแล้ว การที่โจทก์ให้นำรถไปจอดรอรับของก็เพื่อให้สำเร็จตามที่ได้รับจ้างมา มิใช่เพียงจะรับจ้างจึงถือได้ว่ารถหายระหว่างโจทก์เอาไปรับจ้างบรรทุกของให้ผู้อื่น เป็นการผิดเงื่อนไขใน กรมธรรม์ประกันภัย จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์

หมวดเงื่อนไขทั่วไป

ข้อยกเว้นความคุ้มครองกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

ข้อ 3. การยกเว้นทั่วไป กรรมธรรม์ประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดชอบ
อันเกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงหรือ โดยอ้อมจาก

3.1 สงคราม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะ
เป็น การทำสงคราม (จะได้ประกาศสงครามหรือไม่ก็ตาม)

3.2 สงครามกลางเมือง การแข็งข้อของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหาร หรือโดยประการอื่น ประชาชนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับ การลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

3.3 วัตถุอาวุธปรมาณู

3.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี การกระทบกับกัมมันตภาพรังสีจากเชื้อเพลิงปรมาณู หรือ จากกากปรมาณูอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงปรมาณูและสำหรับจุดประสงค์ของข้อสัญญา^๕นี้การเผา นั้นรวมถึงกรรมวิธีใดๆ แห่งการแตกแยกตัวปรมาณู ซึ่งดำเนินติดต่อกันไป ด้วยตัวของมันเอง

หมวดความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อ
บุคคลภายนอก

หมวดความคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอก
ความเสียหายต่อทรัพย์สินดังต่อไปนี้ จะไม่ได้รับความคุ้มครอง

(ก) ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย ผู้ขับขี่ที่เป็นฝ่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย คู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้เอาประกันภัยหรือผู้ขับขี่นั้นเป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครอง

(ข) เครื่องจักร สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนาม หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ใต้สิ่ง ดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักรถยนต์ หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

(ค) สัมภาระหรือทรัพย์สินอื่นใดที่นำติดตัวขึ้นบนรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลง จากรถยนต์ หรือทรัพย์สินที่รถยนต์กำลังยกจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

(ง) ทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายจากการรั่วไหลของสารเคมีหรือวัตถุอันตรายที่บรรทุกอยู่ในรถยนต์ เว้นแต่การรั่วไหลนั้นเกิดจากอุบัติเหตุจากรถยนต์หรือการรั่วไหลของแก๊สหรือเชื้อเพลิงเพื่อ การเดินเครื่องของรถยนต์

ข้อ 7. การยกเว้นทั่วไป

การประกันภัยตามหมวดนี้ ไม่คุ้มครองความรับผิดชอบที่เกิดจาก

7.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตคุ้มครอง

7.2 การใช้รถยนต์ในทางผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือใช้ชนยาเสพติด เป็นต้น

7.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

7.4 การใช้ลากจูงหรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือผลักดันได้ประกกันไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

7.5 ความรับผิดชอบที่เกิดจากสัญญาที่ผู้ขับขี่ทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญานั้นแล้ว ความรับผิดชอบของผู้ขับขี่ จะไม่เกิดขึ้น

7.6 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะที่ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ แก้ไขใหม่ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 21 (พ.ศ.2560) และตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 11/2560 (เดิม การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะที่ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเลขาธิการ
การปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งประเทศไทย (คปท.)

ທີ ๑๑ / ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คำสั่งนี้เรียกว่า “คำสั่งนายทะเบียน ที่ ๑๑ /๒๕๖๐ เรื่อง ให้แก้ไขแบบ ข้อความ
กรรมธรรม์ประกันภัย และเอกสารแนบท้ายของกรรมธรรม์ประกันภัย”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อต่อไปนี้ของกรมธรรม์ประกันภัย ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ ๒๒/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) ข้อ ๗.๖ ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

(๒) ข้อ ๙.๓ ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์

(๓) ข้อ ๗.๑.๑๐ แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์คุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก

(๔) ข้อ ๗.๖ ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอก แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

(๕) ข้อ ๙.๓ ของเอกสารแนบท้ายความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์เนื่องจากการชนกับยานพาหนะทางบก (ร.ย.ภ.๑๐) แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัย

(๖) ข้อ ๖.๖ ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอก แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๗) ข้อ ๙.๓ ของหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
รวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๘) ข้อ ๖.๖ ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก แห่งกรมธรรม์ ประกันภัยรถยนต์คุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอกกรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๙) ข้อ ๖.๖ ของหมวดการคุ้มครองความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก แห่งกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบคุ้มครองเฉพาะภัยรวมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

(๑๐) ข้อ ๙.๓ ของเอกสารแนบท้ายความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์เนื่องจากการชนกับ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อยกเว้น “การขับซีโดยบุคคลซึ่งในขณะที่ขับซีมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า ๑๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์” สำหรับกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์และเอกสารแนบท้ายของกรรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ที่บริษัทได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

ข้อ ๔ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทนในข้อที่ถูกยกเลิกตามข้อ ๒ และข้อ ๓

“การขับซีโดยบุคคลซึ่งในขณะที่ขับซีมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า ๕๐ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้ถือว่าเมาสุรา”

ข้อ ๕ คำสั่งนี้ให้มีผลใช้บังคับสำหรับการทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัยตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายสุทธิพล ทวีชัยการ)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

นายทะเบียน

หมวดความคุ้มครองรถยนต์สูญหายไฟไหม้

ข้อ 5. การยกเว้นรถยนต์สูญหาย ไฟไหม้ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความสูญหายหรือไฟไหม้
อันเกิด จาก

5.1 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์โดยบุคคลได้รับ
มอบหมาย หรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาจำนำ หรือโดย
บุคคลที่ จะกระทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น

5.2 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

หมวดความคุ้มครองความเสียหาย ต่อรถยนต์

ข้อ 7. การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์

7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์ อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนัก หรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตอันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12980/2558

จำเลยเป็นผู้ซ่อมรถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยซึ่งประสบอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย เมื่อจำเลยซ่อมเสร็จและส่งมอบรถยนต์ให้ผู้เอาประกันภัยแล้ว แต่เมื่อคนขับรถของผู้เอาประกันภัยนำรถไปขับปรากฏว่าเครื่องยนต์ดับและเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการที่จำเลยไม่ใช้ความระมัดระวังในการซ่อมรถยนต์ให้เพียงพอ ซึ่งตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 7 ระบุว่า การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์ การรับประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง ... 7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสีย หรือการหยุดเดินของเครื่องจักรกลไก หรือเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ ดังนั้น เมื่อโจทก์อ้างว่าการที่เครื่องยนต์ของรถยนต์ที่โจทก์รับประกันภัยได้รับความเสียหาย เกิดจากการที่จำเลยไม่ใช้ความระมัดระวังในการซ่อม เท่ากับเป็นการอ้างว่าความเสียหายไม่ได้เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุ ซึ่งต้องด้วยข้อยกเว้นตามข้อ 7.2 ความเสียหายของเครื่องยนต์ดังกล่าวจึงไม่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย โจทก์ไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัย การที่โจทก์จ่ายค่าสินไหมทดแทนไปจึงไม่ได้รับช่วงสิทธิจากผู้เอาประกันภัยที่จะมาฟ้องเรียกเอาจากจำเลย ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้คู่ความไม่ได้กล่าวอ้างขึ้นในฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยตาม ป.วิ.พ. มาตรา 142 (5)

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาด หรือการระเบิดเว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์ เว้นแต่การขาดการใช้รถยนต์นั้นเกิดจาก บริษัทประกันการซ่อม หรือซ่อมล่าช้าเกินกว่าที่ควรจะเป็นโดยไม่มีเหตุผลอันสม

ข้อ 8. การยกเว้นการใช้ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

8.1 การใช้รถยนต์นอกอาณาเขตที่คุ้มครอง

8.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่ผิดกฎหมาย เช่น ใช้รถยนต์ไปปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์หรือใช้ขมยา
เสพติด เป็นต้น

8.3 การใช้ในการแข่งขันความเร็ว

ข้อ 9. การยกเว้นการใช้อื่น ๆ การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง

9.1 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ลากจูง หรือถูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย หรือเป็นรถลากจูงโดยสภาพ หรือรถที่มีระบบห้ามล้อเชื่อมโยงถึงกัน

9.2 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในตารางในขณะเกิดอุบัติเหตุ

9.3 การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเกินกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์แก้ไขใหม่ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 21 (พ.ศ.2560) และตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 11/2560 (เดิม การขับขี่โดยบุคคลซึ่งในขณะขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์ในเส้นเลือดไม่น้อยกว่า 150 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์)

9.4 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับขี่ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมาย หรือใช้ใบขับขี่รถจักรยานยนต์ไปขับขี่รถยนต์

การยกเว้นตามข้อ 9.1 9.2 9.3 9.4 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่มีความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดขึ้น และมีใช้ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้

แต่ในกรณีที่เป็นการประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่ การยกเว้นตาม 9.4 จะไม่นำมาใช้บังคับ หากผู้ขับขี่ในขณะเกิดความเสียหาย เป็นผู้ขับขี่ที่ถูกระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัย

คำพิพากษาฎีกาที่ 1746/2540

ความรับผิดของจำเลยที่ 3 ที่มีต่อโจทก์เกิดขึ้นตามสัญญาประกันภัยคำจันระหว่างจำเลยที่ 2 กับจำเลยที่ 3 ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีเงื่อนไขยกเว้นความรับผิดของจำเลยที่ 3

ตามกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดของจำเลยที่ 3 ว่าการประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองความรับผิดอันเกิดจากการขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ใดๆและจำเลยที่ 1 ขับรถยนต์คันที่เอาประกันภัยในขณะเกิดเหตุ โดยไม่มีใบอนุญาตขับรถยนต์ เมื่อความรับผิดของจำเลยที่ 3 ผู้รับประกันภัยที่มีต่อโจทก์เกิดขึ้นตามสัญญาประกันภัยคำจันระหว่างจำเลยที่ 2 กับ จำเลยที่ 3 และโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 3 ให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนร่วมกับจำเลยที่ 1 และที่ 2 โดยอาศัยมูลหนี้ตามสัญญาดังกล่าว

จำเลยที่ 3 ย่อมยกเงื่อนไข ข้อยกเว้น และข้อจำกัดความรับผิดของตนที่กำหนดไว้ในสัญญาขึ้นต่อสู้กับโจทก์ได้ ฯลฯ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7630/2554

การรับช่วงสิทธิจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยอำนาจของกฎหมาย จึงต้องเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้รับช่วงสิทธิได้ การที่โจทก์จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลซึ่งเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างตามกฎหมายแรงงานอันเป็นกฎหมายพิเศษซึ่งใช้บังคับระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้างโดยเฉพาะ มิใช่การจ่ายค่าสินไหมทดแทนความเสียหายและกฎหมายก็ไม่ได้บัญญัติให้สิทธิแก่โจทก์ซึ่งเป็นนายจ้างเรียกเอาเงินทดแทนที่จ่ายไปนั้นคืนจากผู้ทำละเมิดต่อลูกจ้างโจทก์ได้แต่อย่างใด ดังนั้น โจทก์จึงไม่อาจอ้างการรับช่วงสิทธิมาฟ้องเรียกร้องค่ารักษาพยาบาลที่โจทก์จ่ายไปคืนจากจำเลยที่ 7 ได้

ผู้เอาประกันภัย หมายถึง

ปพพ. มาตรา 879

ผู้รับประกันภัย ไม่ต้องรับผิดชอบ ในเมื่อ ความวินาศภัย หรือ เหตุอื่น ซึ่ง ได้ระบุไว้ใน สัญญานั้น ได้เกิดขึ้น เพราะความทุจริต หรือ ความประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง ของผู้เอาประกันภัย หรือ ผู้รับประกัน

ผู้รับประกันภัย ไม่ต้องรับผิดชอบ ในความวินาศภัย อันเป็นผลโดยตรง มาแต่ ความไม่สมประกอบ ในเนื้อแห่งวัตถุ ที่เอาประกันภัย เว้นแต่ จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6809/2539

ตามสำเนาทารากรมธรรม์ระบุว่า สัญญาประกันภัยรายนี้จำเลยที่ 2 เป็นผู้เอาประกันภัย และ ป. เป็นผู้รับประโยชน์ จำเลยที่ 1 จึงไม่ได้เป็นผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ อันจะทำให้จำเลยที่ 3 ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบ หากวินาศภัยได้เกิดขึ้นเพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของจำเลยที่ 1 ตาม ป.พ.พ. มาตรา 879 และจะแปลความหมายของคำว่า ผู้เอาประกันภัยตามมาตรา 879 วรรคหนึ่ง รวมถึงลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยด้วยก็ขัดกับคํานิยามของคำว่า "ผู้เอาประกันภัย" ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 862 อีกทั้งตามทารากรมธรรม์ดังกล่าวปรากฏว่า มีข้อยกเว้นที่ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยข้อ 2.3 คือความรับผิดชอบเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอกไว้หลายประการ แต่ไม่มีกรณีที่ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงรวมอยู่ด้วย จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ เพราะเมื่อไม่มีข้อยกเว้นที่จำเลยที่ 3 ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งตามบทบัญญัติของกฎหมายและตามสัญญาประกันภัย จำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยจึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ตามทารากรมธรรม์

มาตรา 877 ผู้รับประกันภัยจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนดังจะกล่าว ต่อไปนี้ คือ

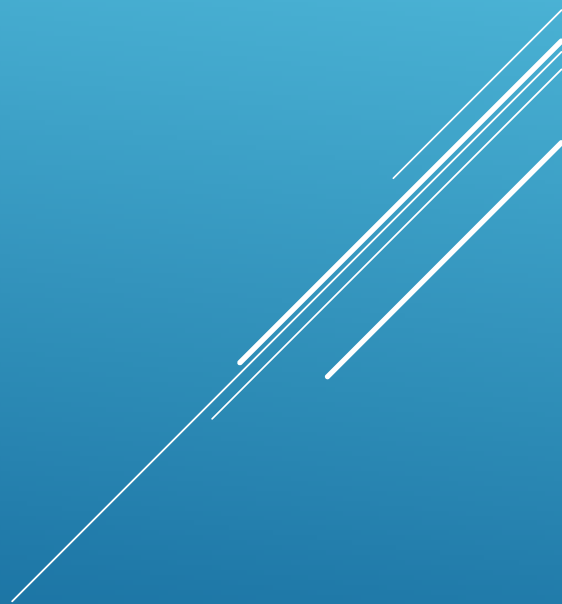
- (1) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง
- (2) เพื่อความบอบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สิน ซึ่งได้เอาประกันภัยไว้ เพราะได้จัดการตามสมควร เพื่อป้องกันความวินาศภัย
- (3) เพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควร ซึ่งได้เสียไปเพื่อรักษาทรัพย์สิน ซึ่งเอาประกันภัยไว้นั้นมิให้วินาศ

อันจำนวนวินาศจริงนั้น ท่านให้ตีราคา ณ สถานที่และในเวลาซึ่ง เหตุวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น
อันจำนวนเงินซึ่งได้เอาประกันภัยไว้นั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นหลักประมาณอัน
ถูกต้องในการตีราคา เช่นว่านั้น

มาตรา 422 ถ้าความเสียหายเกิดแต่การฝ่าฝืนบทแห่งกฎหมายใด
อันมีที่ประสงค์เพื่อจะปกป้องบุคคลอื่นๆผู้ใดทำการฝ่าฝืนเช่นนั้น
ท่านให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นผู้ผิด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

4109/2539

Several thin, white, parallel lines of varying lengths and angles are positioned in the bottom right corner of the slide, creating a modern, abstract graphic element.

การที่จำเลยที่2นำรถยนต์บรรทุกไปจอดใกล้กับทางรถไฟแม้จะอยู่ในบริเวณลานจอดรถของการท่าเรือแห่งประเทศไทยวิญญูชนย่อมจะต้องคาดหมายว่าเมื่อรถไฟแล่นมาตามรางจะต้องมีระยะที่ปลอดภัยจากสิ่งกีดขวางพอสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุเฉี่ยวชนกันพระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ.2522มาตรา57(8)จึงบัญญัติว่าห้ามมิให้จอดรถห่างจากทางรถไฟน้อยกว่า15เมตรแต่จำเลยที่2มิได้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวซึ่งบัญญัติขึ้นเพื่อปกป้องบุคคลอื่นเมื่อจำเลยที่2นำรถไปจอดในที่ที่เกิดเหตุไม่ว่าจะเป็นระยะ2เมตรหรือ1เมตรก็เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายซึ่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา422ให้สันนิษฐานว่าจำเลยที่2เป็นผู้ผิดกรณีฟังได้ว่าจำเลยที่2ทำละเมิดต่อโจทก์แล้วและเป็นการกระทำในทางที่จ้างซึ่งจำเลยที่1ต้องร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็นนายจ้างตามมาตรา425ส่วนจะต้องรับผิดชอบเพียงใดนั้นจะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา223วรรคหนึ่ง,438วรรคหนึ่งและ442ปรากฏว่าก่อนเกิดเหตุพนักงานขับรถไฟขับรถไฟมาด้วยความเร็วประมาณ15กิโลเมตรต่อชั่วโมงเมื่อแล่นพ้นทางโค้งเห็นบริเวณที่จอดรถของการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีรถยนต์บรรทุกจอดอยู่หลายคันแต่มีรถยนต์คันที่เกิดเหตุจอดอยู่ใกล้ทางรถไฟมากกว่าคันอื่นพนักงานขับรถไฟคงขับรถไฟด้วยความเร็วเท่าเดิมต่อไปส่วนช่างเครื่องที่ไปด้วยก็เห็นรถยนต์จอดในระยะประมาณ20เมตรเมื่อเข้าไปใกล้ในระยะประมาณ10เมตร

เห็นว่าไม่อาจขับรถผ่านไปได้โดยไม่เกิดเหตุเฉี่ยวชนกันช่างเครื่องได้ร้องบอกแก่พนักงานขับรถไฟพนักงาน
ขับรถไฟจึงเปิดหวีดอันตรายพร้อมกับปิดคันบังคับการและลงห้ามล้อฉุกเฉินแต่ไม่อาจหยุดรถไฟได้ทันทีจึง
เกิดเหตุขึ้นซึ่งในภาวะเช่นนั้นพนักงานขับรถไฟย่อมจะต้องคาดหมายได้ว่าอาจจะเกิดการเฉี่ยวชนกับรถยนต์
บรรทุกที่จอดอยู่อย่างผิดปกติตั้งแต่เมื่อขับรถไฟผ่านโค้งมาแล้วปกติรถไฟที่ใช้ความเร็ว15กิโลเมตรต่อชั่วโมง
จะมีระยะเบรกที่สามารถหยุดรถได้ประมาณ50เมตรในวิสัยของผู้มีหน้าที่ขับรถไฟอยู่ในเส้นทางดังกล่าวมา
ประมาณ3ปีก่อนเกิดเหตุเช่นพนักงานขับรถไฟที่เกิดเหตุย่อมจะต้องทราบว่าบริเวณที่เกิดเหตุมีรถยนต์
บรรทุกแล่นเข้าออกอยู่เป็นประจำและพฤติการณ์ขณะเกิดเหตุก็เป็นเวลา18นาฬิกาเศษน่าจะต้องใช้ความ
ระมัดระวังมากขึ้นการที่พนักงานขับรถไฟขับรถไฟในอัตราความเร็วเท่าเดิมจนถึงระยะที่ไม่อาจหยุดรถก่อน
จะถึงที่เกิดเหตุได้ถือว่าพนักงานขับรถไฟมีความประมาทเลินเล่ออยู่ด้วยส่วนหนึ่งฯ

มาตรา 38 การให้ไฟสัญญาณของผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้(1) เมื่อจะหยุดรถ ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณสีแดงที่ท้ายรถ(2) เมื่อจะเลี้ยวรถ เปลี่ยนช่องเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่นผู้ขับขี่ ต้องให้สัญญาณยกเลี้ยวสีเหลืองอำพัน หรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีขาวหรือ สีเหลืองอำพันที่ติดอยู่หน้ารถ หรือข้างรถ และไฟสัญญาณกระพริบสีแดง หรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ท้ายรถไปในทิศทางที่จะเลี้ยว เปลี่ยน ช่องเดินรถ หรือแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น(3) เมื่อจะให้รถคันอื่นแซงขึ้นหน้า ผู้ขับขี่ต้องให้ไฟสัญญาณยกเลี้ยว สี เหลืองอำพัน หรือให้ไฟสัญญาณกระพริบสีแดงหรือสีเหลืองอำพันที่ติดอยู่ ท้ายรถทางด้านซ้ายของรถ*หมายเหตุ มาตรา นี้ความเดิมได้ถูกยกเลิกไป และมีการเพิ่มเติมข้อความ ใหม่เข้าไปโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535 ใน มาตรา 7 ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 39 หน้า 44 วันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2535

มาตรา 54 การหยุดรถหรือการจอดรถในทางเดินรถ ผู้ขับขี่ต้องให้ สัญญาณด้วยมือและแขน ตาม มาตรา 37 หรือไฟสัญญาณตาม มาตรา 38 ก่อนที่จะหยุดรถหรือจอดรถในระยะไม่น้อย กว่าสามสิบเมตร และจะหยุดรถหรือจอดรถได้เมื่อผู้ขับขี่เห็นว่าปลอดภัยและไม่เป็นการกีดขวาง การจราจร

ผู้ขับขี่ต้องจอดรถทางด้านซ้ายของทางเดินรถและจอดรถให้ด้านซ้ายของรถขนานชิดกับ ขอบทาง หรือไหล่ทางในระยะห่างไม่เกินยี่สิบห้าเซนติเมตร แต่ในกรณีที่มีช่องเดินรถประจำ ทางอยู่ทางซ้ายสุดของทางเดินรถ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่จอดรถในลักษณะดังกล่าวในเวลาที่กำหนดให้ ใช้ช่องเดินรถประจำทางนั้น

รถยนต์เกิดเหตุ

แจ้งเคลมสินไหม
(เรียกร้อง)

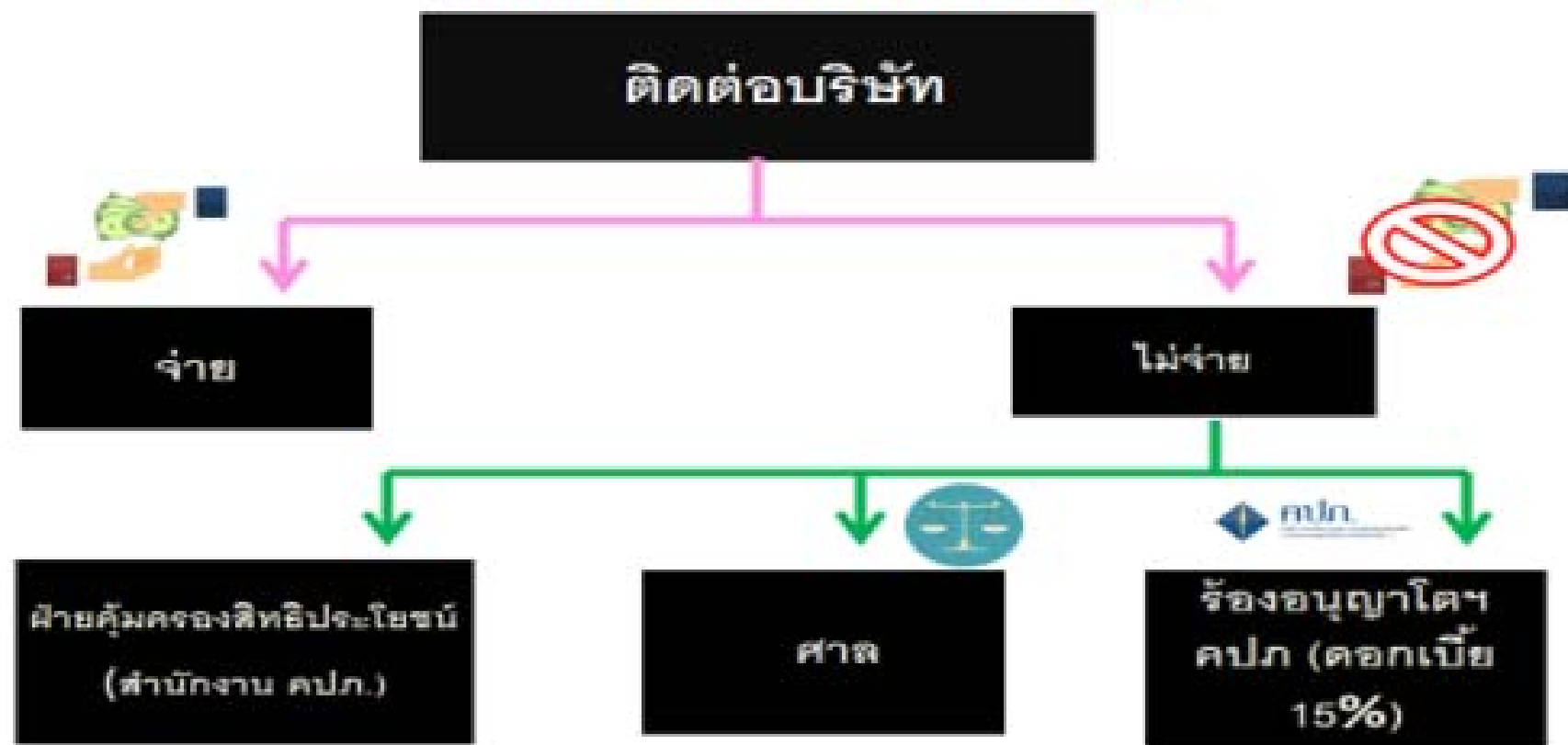
ติดต่อบริษัท

ศาล

ร้องเรียนต่อ
สำนักงานคปภ.

แจ้งเคลมสินไหม (เรียกร้อง)

คำสั่งนายทะเบียน

ที่ 95/2541

เรื่อง ให้เพิ่มเติมเงื่อนไขการระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ
ในกรณีการประกันภัยทุกประเภทที่ ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย

ด้วยกรมการประกันภัยได้ประกาศใช้ข้อบังคับกรมการประกันภัยว่าด้วย อนุญาโตตุลาการ จึงเห็นสมควรกำหนดเงื่อนไข การระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการไว้ในการมธรรม์ประกันภัยทุกประเภทที่ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.2535 มาตรา 29 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 นายทะเบียนมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้บริษัทกำหนดเงื่อนไขการระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการไว้ในการมธรรม์ประกันภัยทุกประเภทที่ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย ยกเว้น **Marine Hull Policy** และ **Marine Cargo Policy** โดยมีข้อความดังนี้

“การระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่มีข้อพิพาท ข้อขัดแย้ง หรือข้อเรียกร้องใด ๆ ภายใต้กรมธรรม์ประกันภัยฉบับนี้ ระหว่างผู้มีสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายประกันภัยกับบริษัท และหากผู้มีสิทธิเรียกร้องประสงค์และเห็นความยุติข้อพิพาทนั้น โดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ บริษัทตกลงยินยอมและทำให้ทำการวินิจฉัยชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการตามข้อบังคับกรมการประกันภัยว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ”

ข้อ 2 สำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทได้ออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยก่อนวันที่มีคำสั่งนี้ และยังคงมีผลใช้บังคับ หากไม่มีการกำหนดเงื่อนไขการระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการไว้ให้ถือเสมือนว่ามีเงื่อนไข “การระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ” นี้อยู่ในกรมธรรม์ประกันภัยหรือหากกำหนดไว้แตกต่างจากเงื่อนไขตามความที่กำหนดในข้อ 1 ให้ใช้เงื่อนไข “การระับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ” นี้ แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 พ.ย. 2541

(นายบรรพต พงษ์ทอง)

อธิบดีกรมการประกันภัย

อนุญาตตุลาการตามสัญญาประกันภัย

- วิธีอนุญาตตุลาการมาใช้ในระบอบข้อพิพาทเกี่ยวกับการประกันภัยดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2541 โดยมีกฎระเบียบที่บังคับใช้คือ “ข้อบังคับกรรมการประกันภัย ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ.2541 และฉบับที่ 2 พ.ศ.2543” ซึ่งได้ดำเนินการมาจนกระทั่งในปี 2550
- มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย จาก “กรมการประกันภัย” เป็น “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย” หรือ สำนักงาน คปภ.”
- ได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับเกี่ยวกับการระบอบข้อพิพาทด้วยวิธีการอนุญาตตุลาการเพื่อให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงานและสถานการณ์ปัจจุบัน เป็น “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ พ.ศ.2551 และฉบับที่ 2 พ.ศ.2553”

การประนอมข้อพิพาทประกันภัยก่อนตั้งอนุญาตตุลาการ

- ตามระเบียบสำนักงาน คปภ. ว่าด้วยอนุญาตตุลาการ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๖ กำหนดให้สำนักงาน คปภ. จัดให้มีการตกลงหรือประนีประนอมยอมความในข้อพิพาทก่อนการตั้งอนุญาตตุลาการ
- โดยพนักงานเจ้าหน้าที่นัดพร้อมคู่พิพาท
- ตั้งผู้ประนอมข้อพิพาท
- นัดพร้อม เพื่อดำเนินกระบวนการประนอม ข้อพิพาท
- กรณีการประนอมข้อพิพาทสำเร็จ
 - (๑) ผู้ประนีประนอมจัดให้มีสัญญาประนีประนอมยอมความ
 - (๒) คู่พิพาทประสงค์ให้มีคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการตามสัญญาประนอม
- กรณีการประนอมข้อพิพาทไม่สำเร็จ
 - (๑) คู่พิพาทตั้งอนุญาตตุลาการ
 - (๒) ถอนข้อพิพาทไปดำเนินการทางศาล

อัตราการจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายของผู้ประνομข้อพิพาท

การจ่ายค่าป่วยการให้แก่ผู้ประνομข้อพิพาทให้คิดรายสำนวน

สำนวนละ 1,000 บาท

ข้อพิพาทในคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและใช้เวลาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาแล้วมากกว่า 8 ชั่วโมงกำหนดค่าป่วยการเกินกว่าที่กำหนดได้

ไม่เกินสำนวนละ 3,000 บาท

กรณีที่มีการประνομข้อพิพาทซึ่งมีประเด็นอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกันอย่างใกล้ชิด ให้จ่ายค่าป่วยการเป็นรายสำนวน (รวมสำนวน)

เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินกว่า 3,000 บาท

ค่าใช้จ่ายอื่น

ไม่เกินสำนวนละ 1,000 บาท

อัตราการวางเงินเป็นหลักประกันค่าป่วยการและ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

ทุนทรัพย์ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอ ๑๐,๐๐๐ บาท

ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอ ๒๒,๕๐๐ บาท

ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท

ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

เกินกว่า ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้เสนอไม่น้อยกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท

การตั้งอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาท

- หากกรณีคู่พิพาททั้งสองฝ่ายไม่สามารถเจรจาประนีประนอมในชั้นก่อนตั้งอนุญาโตตุลาการ และมีความประสงค์ตั้งอนุญาโตตุลาการชี้ขาดข้อพิพาทต่อไป มีกระบวนการดำเนินการดังต่อไปนี้
- พนักงานเจ้าหน้าที่นัดพร้อมคู่พิพาทเพื่อดำเนินการเลือกอนุญาโตตุลาการ
- ข้อพิพาทที่เรียกร้องไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้มีอนุญาโตตุลาการ จำนวน ๑ คน ถ้าเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้มีอนุญาโตตุลาการจำนวน ๓ คน ตกลงกันจำนวนน้อยกว่านี้ก็ได้
- ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานกับอนุญาโตตุลาการ และกำหนดวันพิจารณานัดแรกเพื่อ ชี้สองสถานกำหนดประเด็นข้อพิพาท

สวัสดี

